

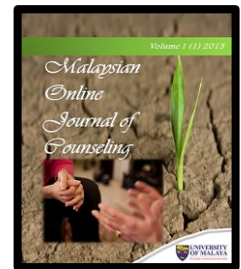
PERANAN INTERVENSI MODUL RAKAN MENTOR TERHADAP PENCAPAIAN AKADEMIK PELAJAR

Haizan Mohd Taha¹ (PhD), Fauziah Hanim Jalal² (PhD),
Muhammad Nasir Bistaman² (PhD), Nurul 'Ain Mohd Daud² (PhD)
Hapsah Md Yusof² (PhD)

ABSTRACT

Intervensi rakan mentor adalah satu pendekatan dilaksanakan dalam amalan pengajaran bagi membantu pencapaian akademik pelajar. Tujuan kajian ialah untuk melihat kesan intervensi terhadap gred keputusan trimester antara Kumpulan Rawatan Modul Rakan Mentor (MRM) dengan Kumpulan Kawalan. Juga, melihat kesan intervensi terhadap gred keputusan trimester antara Kumpulan Rawatan Modul Rakan Mentor yang diberikan secara individu dengan Kumpulan Rawatan Modul Rakan Mentor yang diberikan secara kelompok. Reka bentuk kajian menggunakan kaedah eksperimen kuasi. Terdapat dua kumpulan iaitu Kumpulan Rawatan (atau kumpulan yang menerima intervensi MRM) dan Kumpulan Kawalan (atau kumpulan yang menerima intervensi secara konvensional) sebelum intervensi atau praujian dan selepas intervensi atau pascaujian. Seramai 90 sampel subjek yang terdiri daripada pelajar Program Asas Kejuruteraan yang memperolehi Purata Nilai Gred (PNG) 2.00 mata dan ke bawah, dan gagal subjek Matematik pada Trimester 1, telah dipilih. Sejumlah 60 subjek kajian dalam kumpulan rawatan (secara individu dan kelompok) dan 30 subjek kajian dalam kumpulan kawalan. Ujian Mann Whitney U digunakan untuk melihat kesan intervensi gred keputusan trimester antara dua kumpulan ini, dan antara kumpulan MRM individu dengan kumpulan MRM kelompok. Dapatan menunjukkan bahawa intervensi MRM telah menghasilkan nilai min lebih tinggi bagi Kumpulan Rawatan MRM daripada Kumpulan Kawalan dalam pascaujian. Kajian ini juga mendapati intervensi MRM Kelompok adalah lebih tinggi nilai min dari Kumpulan Rawatan MRM individu. Kesimpulannya dalam pengajaran kaedah pementoran menggunakan Modul Rakan Mentor mampu memberi kesan positif terhadap gred akademik pelajar rendah pencapaian dan kaedah MRM kelompok lebih berjaya berbanding MRM individu dalam menaikkan gred pencapaian.

Keywords: *Intervensi, Modul Rakan Mentor, Pencapaian Akademik, Program Asasi, Universiti Swasta*

**Vol. 3, Issue 2,
March 2017**

**[1] College of Foundation
and General Studies,
Universiti Tenaga Nasional**

**[2] Fakulti Pendidikan dan
Pembangunan Manusia
University Pendidikan
Sultan Idris**

Corresponding Author:
Universiti Tenaga Nasional,
MALAYSIA
haizan@uniten.edu.my

PENGENALAN

Proses pementoran di universiti dicirikan oleh hubungan yang mesra dan beretika antara mentee atau pelajar rendah pencapaian akademik, dengan mentor yang berpengalaman, prihatin, dan mampu menunjukkan contoh peranan positif dengan tujuan menyumbang kepada perkembangan positif mentee tersebut (Selwa, 2003). Terdapat perasaan saling mempercayai, saling menghargai, dan keyakinan diri yang tinggi dalam organisasi bila mana pementoran berlaku dengan baik. Menurut Young dan Perrew (2000), pementoran memberi manfaat kepada organisasi pendidikan kerana wujudnya proses sosialisasi yang sihat, maklumat dapat disampaikan dengan lebih berkesan, serta peningkatan produktiviti.

Pendekatan pementoran dilihat banyak memberi faedah terutamanya di Institusi Pengajian Tinggi (IPT). Menurut Hall dan Sandler (1983), antara faedah yang diperolehi adalah seperti berikut iaitu meningkatkan produktiviti dan komitmen khususnya dalam kalangan pelajar dan pensyarah, menggalakkan kerjasama dan kejelekitan bagi mereka yang terlibat dengan hubungan pementoran dan meningkatkan rasa seronok dalam kalangan pelajar kerana mereka telah diberi beberapa kemahiran untuk lebih berjaya di mana sahaja mereka berada.

Anderson dan Shannon (1988), mendefinisikan pementoran sebagai proses pemupukan di mana individu yang lebih mahir dan berpengalaman, berfungsi sebagai contoh ikutan, mengajar, menaja, menggalak, memberi kaunseling, dan menjadi sahabat kepada individu yang kurang berkemahiran dan berpengalaman, serta mempromosi usaha untuk meningkatkan perkembangan individu. Fungsi pementoran dijalankan dalam konteks hubungan yang berterusan dan prihatin antara mentor dan mentee. Kekuatan sebenar dalam pementoran datang daripada perkaitan hubungan sosial, memberi fokus terhadap hasil yang dikehendaki, serta memenuhi keperluan mentor dan mentee.

Modul Rakan Mentor (MRM) dalam konteks kajian ini adalah satu pendekatan modul latihan yang digunakan untuk memberi beberapa kemahiran menolong kepada rakan mentor. Dalam program pementoran akademik seperti ini, rakan mentor terlatih akan membimbing mentee, yang melibatkan kelompok pelajar rendah pencapaian akademik melalui subjek teras iaitu Matematik, yang merupakan subjek wajib dalam ketiga-tiga trimester melalui satu tahun pengajian Program Asas Kejuruteraan.

Kandungan modul MRM dimuatkan dengan aktiviti-aktiviti yang menjurus kepada beberapa kemahiran berteraskan *Model of Youth Mentoring*, Model Bimbingan Teori Rogers (*learner-centred education*), Model Integrasi Sosial Tinto, dan Model Pembelajaran Melalui Pengalaman Kolb. Tujuan Modul MRM dalam kumpulan rawatan adalah untuk melatih rakan mentor mempunyai beberapa kemahiran dalam membimbing mentee menggunakan kemahiran sedia ada, di samping memberi bimbingan akademik bagi subjek teras yang terpilih. Latihan kemahiran dalam MRM yang digunakan dalam kajian ini adalah seperti kemahiran membina hubungan, kemahiran membina motivasi, kemahiran membina komunikasi, kemahiran membina empati dan kemahiran membina emosi positif. Kenyataan di atas disokong oleh Rhodes dan rakan-rakan (2006), yang menyatakan bahawa hubungan pementoran menyumbang kepada perkembangan sosial dan emosi, perkembangan kognitif dan perkembangan identiti remaja melalui beberapa mekanisme, termasuklah pendedahan kepada peluang baru dalam pembelajaran, peruntukan dalam menandingi bimbingan secara intelektual, dan mempromosi kejayaan akademik. Hall dan Jaugietis (2011), melaporkan bahawa melalui modul pementoran yang dihasilkan juga berupaya mengembangkan bakat kepimpinan, kemahiran dan komunikasi melalui organisasi dalam diri

rakan mentor. Sejar dengan apa yang disarankan oleh Du Preez dan rakan-rakan (2013), pementoran rakan sebaya dalam lingkungan konteks akademik (modul pementoran), ialah satu proses timbal balik di mana kedua-dua mentor dan mentee bertukar-tukar pengetahuan, idea, sokongan, dan minat untuk faedah bersama. Pementoran rakan sebaya juga dilihat mampu memberi kebaikan kepada kedua-dua pihak dari kontrak psikologi yang memberi panduan dalam membina perhubungan antara mereka.

METODOLOGI

Pendekatan yang digunakan dalam kajian eksperimen ini adalah sesuai memandangkan terdapatnya dua kumpulan, iaitu Kumpulan Rawatan dan Kumpulan Kawalan. Kajian yang dijalankan merupakan kajian eksperimen kuasi praujian dan pascaujian dengan kumpulan kawalan (*pretest posttest control group*) dan reka bentuk ini merupakan reka bentuk kajian yang terbaik untuk melihat kesan intervensi terhadap diri subjek. Selain itu, kajian eksperimen merupakan metodologi kajian yang paling berkesan untuk melihat hubungan kesan akibat antara pemboleh ubah. Skor praujian (O1) dan pascaujian (O2), diambil untuk mengukur pemboleh ubah bersandar, iaitu gred keputusan trimester subjek kajian. Ujian tersebut dijalankan ke atas kedua-dua kategori kumpulan iaitu, Kumpulan Rawatan (atau kumpulan yang menerima intervensi MRM) dan Kumpulan Kawalan (atau kumpulan yang menerima intervensi secara konvensional) sebelum intervensi atau praujian, dan selepas intervensi atau pascaujian.

Terdapat dua Kumpulan Rawatan (Rawatan MRM Individu dan Rawatan MRM Kelompok), dan satu Kumpulan Kawalan dalam kajian ini. Oleh itu, tiga kumpulan dipilih secara padanan dalam kajian ini seperti yang digambarkan pada Jadual 1. Dapat dirumuskan bahawa kajian yang dijalankan merupakan kajian eksperimen kuasi praujian dan pascaujian dengan kumpulan kawalan (*pretest posttest control group*) dan reka bentuk ini merupakan reka bentuk kajian yang terbaik untuk melihat kesan intervensi terhadap diri subjek.

Jadual 1 : Reka Bentuk Kajian

Kumpulan	Praujian	Rawatan	Pascaujian
Rawatan MRM Kelompok	O1	X2	O2
Kawalan	O1	X3	O2

Petunjuk:

- O1 Praujian
- X1 Intervensi Modul Rakan Mentor yang diberikan secara individu
- X2 Intervensi Modul Rakan Mentor yang diberikan secara berkumpulan
- X3 Menjalani kehidupan secara konvensional di kampus
- O2 Pascaujian

Melalui kajian ini, seramai 90 sampel subjek yang terdiri daripada pelajar Program Asas Kejuruteraan, Universiti Tenaga Nasional (UNITEN), yang memperolehi Purata Nilai Gred (PNG) 2.00 mata dan ke bawah, dan gagal subjek Matematik pada Trimester 1, telah dipilih oleh pengkaji. Sejumlah 60 subjek kajian dalam kumpulan rawatan (secara individu dan kelompok) telah mengikuti program pementoran akademik bersama rakan mentor yang terdiri daripada pelajar Program Ijazah Kejuruteraan (tahun 1) daripada Kolej Kejuruteraan yang memperoleh Purata Nilai

Gred Kumulatif (PNGK) 3.00 mata dan ke atas, dan 30 subjek kajian dalam kumpulan kawalan. Antara ciri-ciri demografi sampel subjek adalah jantina (lelaki dan perempuan), latar belakang pendidikan (Program Asas), tahun pengajian (Program Asas; trimester 2), bidang pengkhususan (Program Asas Kejuruteraan), tahap umur (18 tahun), bangsa (Melayu, Cina dan India) dan agama (Islam, Buddha, Hindu, Kristian, dan lain-lain). Jadual 2 dan Jadual 3 di bawah menunjukkan pembahagian kumpulan rawatan (secara individu dan kelompok) dan kumpulan kawalan mengikut bilangan rakan mentor dan mentori.

Jadual 2 : Pembahagian Kumpulan Rawatan dan Kumpulan Kawalan Mengikut Bilangan Mentor dan Menti

Kumpulan	Menti (N=90)	Mentor	Jumlah
Kawalan	30	-	30
Rawatan individu	30	30	60
Rawatan kelompok	30	5	35
Jumlah	90	35	125

Jadual 3: Pembahagian Kumpulan Mentor dan Menti Mengikut Ciri-ciri Demografi Pelajar

Kump	Jantina	Bangsa	Agama	Program	Tahun
Mentor	Lelaki & Perempuan	Melayu, Cina, India	Islam, Hindu, Buddha, dll	Ijazah Kejuruteraan	1
Menti	Lelaki & Perempuan	Melayu, Cina, India	Islam, Hindu, Buddha, dll	Asas Kejuruteraan	Trimester 2

Pengukuran gred keputusan trimester adalah berpandukan kepada tahap skor yang telah ditentukan oleh pihak UNITEN. Perincian skor dalam kajian ini adalah seperti yang dinyatakan dalam Jadual 4 di bawah:

Jadual 4 : Tahap Skor bagi Gred Keputusan Trimester

Bil.	Markah	Gred
1.	100	A+
2.	89	A
3.	79	A-
4.	74	B+
5.	69	B
6.	64	B-
7.	59	C+
8.	54	C
9.	49	C-
10.	44	D+
11.	42	D
12.	39	E

Bagi gred mata pelajaran Matematik pula, keputusan yang diperolehi dalam kalangan subjek terhadap mata pelajaran ini pada trimester 1 telah dicatatkan. Kedua-dua kelompok subjek dalam kumpulan rawatan dan kumpulan kawalan telah gagal dalam kedua-dua mata pelajaran tersebut dengan mendapat E (0 – 39 markah). Ini bermakna mereka adalah dalam kelompok homogenus. Enam puluh subjek yang sah dalam kumpulan rawatan telah digunakan dalam analisis ini.

Seterusnya, bagi melihat pencapaian gred keputusan trimester, peperiksaan akhir trimester 2, menjadi kayu ukur kepada pemboleh ubah bersandar ini. Pelajar atau mentee yang mengikuti program pementoran akademik bersama rakan mentor merupakan pelajar yang gagal subjek Matematik pada trimester 1 dan memperoleh PNG mereka di bawah paras 2.00 mata. Di akhir trimester 2, selepas menghadiri program pementoran akademik, kajian ini mengandaikan bahawa subjek kajian dapat meningkatkan pencapaian akademik mereka dengan memperoleh sekurang-kurangnya gred C dan ke atas dalam Matematik.

DAPATAN KAJIAN

Jadual 5 menunjukkan kekerapan dan peratus subjek mengikut Kumpulan Rawatan MRM Individu, Kumpulan Rawatan MRM Kelompok, dan Kumpulan Kawalan berdasarkan program. Program Asas Kejuruteraan dibahagikan kepada 4 program iaitu Asas Kejuruteraan Elektrik (AE), Asas Kejuruteraan Mekanik (AM), Asas Kejuruteraan Tenaga (AP), dan Asas Kejuruteraan Sivil (AS). Kumpulan Rawatan MRM Individu dianggotai oleh 30 orang subjek yang terdiri daripada 8 orang subjek program AE (26%), 6 orang subjek program AM (22%), 8 orang subjek program AP (26%), dan 8 orang subjek program AS (26%). Kumpulan Rawatan MRM Kelompok pula dianggotai oleh 30 orang subjek yang terdiri daripada 9 orang subjek program AE (31%), 7 orang subjek program AM

(23%), 7 orang subjek program AP (23%), dan 7 orang subjek program AS (23%). Manakala, Kumpulan Kawalan dianggotai oleh 30 orang subjek yang terdiri daripada 7 orang subjek program AE (23%), 10 orang subjek program AM (33%), 7 orang subjek program AP (23%), dan 6 orang subjek program AS (21%).

Jadual 5 : Taburan Subjek Mengikut Program dan Kumpulan (N = 90)

Kumpulan		Program				Jumlah
		AE	AM	AP	AS	
Rawatan Individu	MRM	8 (26%)	6 (22%)	8 (26%)	8 (26%)	30 (100%)
Rawatan Kelompok	MRM	9 (31%)	7 (23%)	7 (23%)	7 (23%)	30 (100%)
Kawalan		7 (23%)	10 (33%)	7 (23%)	6 (21%)	30 (100%)
Jumlah		24 (27%)	23 (26%)	22 (24%)	21 (23%)	90 (100%)

Data bagi gred keputusan trimester pelajar dibandingkan antara Kumpulan Rawatan MRM dengan Kumpulan Kawalan. Menurut Robert Ho (2006), ujian Mann-Whitney *U* ialah ujian bukan parametrik untuk data yang tidak bertaburan normal, perbandingan dibuat antara dua kumpulan, dan skor diukur berdasarkan skor ordinal. Memandangkan ciri yang digariskan juga ada dalam data gred keputusan trimester kajian ini, maka ujian Mann-Whitney *U* digunakan untuk menganalisis data gred keputusan trimester kajian ini. Jadual 6 memerihalkan data deskriptif berdasarkan skor min dan sisihan piawai gred keputusan trimester Matematik dalam praujian dan pascaujian. Skor min praujian Matematik untuk Kumpulan Rawatan MRM ($M = 39.000$, $SD = .000$) dan Kumpulan Kawalan ($M = 39.000$, $SD = .000$). Skor min Matematik untuk Kumpulan Rawatan MRM dan Kumpulan Kawalan menunjukkan bahawa wujud peningkatan dalam bacaan pascaujian.

Jadual 6

Skor Min dan Sisihan Piawai (SD) Gred Keputusan Trimester Matematik dalam Praujian dan Pascaujian antara Kumpulan Rawatan MRM dengan Kumpulan Kawalan (N=90)

Kumpulan	Min/SD	Praujian (A)	Pascaujian (B)	Perbezaan (B) - (A)
Rawatan MRM (60)	Min	39.000	58.817	19.817
	SD	.000	10.055	
Kawalan (30)	Min	39.000	45.433	6.433
	SD	.000	5.110	

Skor min Matematik untuk pascaujian Kumpulan Rawatan MRM ialah ($M = 58.817$, $SD = 10.055$) dengan perbezaan skor ialah 19.817. Kumpulan Kawalan turut menunjukkan peningkatan skor dalam pascaujian ($M = 45.433$, $SD = 5.110$) dengan perbezaan skor sebanyak 6.433. Terdapat peningkatan yang lebih ketara dalam Kumpulan Rawatan MRM berbanding dengan Kumpulan Kawalan. Dapatan ini menunjukkan bahawa perubahan skor yang lebih tinggi diperoleh oleh kumpulan yang menerima rawatan MRM. Dengan ini gred keputusan trimester bagi Matematik untuk Kumpulan Rawatan bertambah menjadi lebih baik selepas menerima rawatan MRM berbanding Kumpulan Kawalan.

Manakala, bagi keputusan ujian Mann-Whitney U dalam Jadual 7 menunjukkan bahawa terdapat perbezaan yang signifikan antara Kumpulan Rawatan MRM dengan Kumpulan Kawalan ($z = -5.998$, $p = .000$) pada aras $p < .05$ bagi Matematik.

Jadual 7

Keputusan Ujian Mann-Whitney U untuk Gred Keputusan Trimester Matematik dalam Pascaujian antara Kumpulan Rawatan MRM dengan Kumpulan Kawalan ($N = 90$)

Ujian	Pascaujian
Mann-Whitney U	206.000
Wilcoxon W	671.000
Z	-5.998
Asymp. Sig. (2-tailed)	.000

Data bagi gred keputusan trimester pelajar dibandingkan antara Kumpulan Rawatan MRM Individu dengan Kumpulan Rawatan MRM Kelompok. Ujian Mann-Whitney U ialah ujian bukan parametrik untuk data yang tidak bertaburan normal, perbandingan dibuat antara dua kumpulan, dan skor diukur berdasarkan skor ordinal. Memandangkan ciri yang digariskan juga ada dalam data gred keputusan trimester kajian ini, maka ujian Mann-Whitney U digunakan untuk menganalisis data gred keputusan trimester kajian ini. Jadual 8 memerihalkan data deskriptif berdasarkan skor min dan sisihan piawai gred keputusan trimester Matematik dalam praujian dan pascaujian. Skor min praujian Matematik untuk Kumpulan Rawatan MRM Individu ($M = 39.000$, $SD = .000$) dan Kumpulan Rawatan Kelompok ($M = 39.000$, $SD = .000$). Skor min Matematik untuk Kumpulan Rawatan MRM Individu dan Kumpulan Rawatan MRM Kelompok menunjukkan bahawa wujud peningkatan dalam bacaan pascaujian.

Jadual 8

Skor Min dan Sisihan Piawai (SD) Gred Keputusan Trimester dalam Praujian dan Pascaujian antara Kumpulan Rawatan MRM Individu dengan Kumpulan Rawatan Kelompok ($N = 60$)

Kumpulan	Min/SD	Praujian (A)	Pascaujian (B)	Perbezaan (B) - (A)
Matematik				
Rawatan MRM Individu (30)	Min	39.000	57.033	18.033
	SD	.000	9.353	
Rawatan MRM Kelompok (30)	Min	39.000	60.600	21.600
	SD	.000	10.565	

Skor min Matematik untuk pascaujian Kumpulan Rawatan MRM Individu ialah ($M = 57.033$, $SD = 9.353$) dengan perbezaan skor ialah 18.033. Kumpulan Rawatan MRM Kelompok turut menunjukkan peningkatan skor dalam pascaujian ($M = 60.600$, $SD = 10.565$) dengan perbezaan skor sebanyak 21.600. Terdapat peningkatan yang lebih ketara dalam Kumpulan Rawatan MRM Kelompok berbanding dengan Kumpulan Rawatan MRM Individu. Dapatan ini menunjukkan bahawa perubahan skor yang lebih tinggi diperolehi oleh kumpulan yang menerima rawatan MRM secara kelompok. Dengan ini gred keputusan trimester bagi Matematik untuk Kumpulan Rawatan MRM Kelompok bertambah menjadi lebih baik selepas menerima rawatan MRM berbanding Kumpulan Rawatan MRM Individu.

Bagi keputusan ujian Mann-Whitney U dalam Jadual 9 menunjukkan bahawa terdapat perbezaan yang tidak signifikan antara Kumpulan Rawatan MRM Individu dengan Kumpulan Rawatan MRM Kelompok [U ($n_1 = 30$, $n_2 = 30$, $p = > .05$)] bagi Matematik. Keputusan ini menunjukkan bahawa kedua-dua cara yang digunakan dalam intervensi MRM, sama ada secara individu ataupun kelompok dapat meningkatkan gred keputusan trimester pelajar rendah pencapaian akademik.

Jadual 9

Keputusan Ujian Mann-Whitney U untuk Gred Keputusan Trimester Matematik dalam Pascaujian antara Kumpulan Rawatan MRM Individu dengan Kumpulan Rawatan MRM Kelompok ($N = 60$)

Ujian	Pascaujian
Mann-Whitney U	369.500
Wilcoxon W	834.500
Z	-1.211
Asymp. Sig. (2-tailed)	.226

Jadual 10 yang berikut jelas mengukuhkan dapatan kajian yang menunjukkan bahawa tidak terdapat perbezaan yang signifikan antara Kumpulan Rawatan MRM Individu dengan Kumpulan Rawatan MRM Kelompok terhadap gred keputusan trimester. Perbandingan ini dibuat berdasarkan data deskriptif skor min pangkatan dalam pascaujian untuk Kumpulan Rawatan MRM Individu dengan Kumpulan Rawatan MRM Kelompok. Nilai min pangkatan kekerapan subjek untuk Matematik bagi Kumpulan Rawatan MRM Individu ialah ($M = 27.820$) dan bagi Kumpulan Rawatan MRM Kelompok ($M = 33.180$).

Jadual 10

Jadual Deskriptif Min Pangkatan Gred Keputusan Trimester Kumpulan Rawatan MRM Individu dan Kumpulan Rawatan MRM Kelompok dalam Pascaujian (N = 60)

Pemboleh ubah bersandar	Kumpulan	N	Mean Rank	Sum of Rank
Gred Keputusan Trimester matematik	Rawatan MRM Individu	30	27.820	834.500
	Rawatan MRM Kelompok	30	33.180	995.500

KESIMPULAN

Gred keputusan trimester bagi subjek wajib Program Asas Kejuruteraan iaitu, Matematik telah mencapai kelulusan seratus peratus bagi Kumpulan Rawatan MRM, walaupun terdapat segelintir pelajar yang tidak mencapai gred C bagi kedua-dua subjek, namun jumlahnya adalah sedikit. Terdapat peningkatan yang lebih ketara dalam Kumpulan Rawatan MRM berbanding dengan Kumpulan Kawalan. Dapatan ini menunjukkan bahawa perubahan skor yang lebih tinggi diperolehi oleh kumpulan yang menerima rawatan MRM. Kaedah pementoran berkelompok iaitu seorang mentor bersama 6 mentee telah dijalankan selain kaedah pementoran secara individu. Namun dengan kaedah pementoran berkelompok, gred keputusan trimester bagi Matematik untuk Kumpulan Rawatan bertambah menjadi lebih baik selepas menerima rawatan MRM berbanding Kumpulan Kawalan. Selaras dengan kajian yang dilakukan oleh Rodger dan Tremblay (2003), mendapati bahawa daripada 983 pelajar tahun satu di University of Western Ontario, 537 pelajar dipilih secara rawak untuk mengikuti program pementoran rakan sebaya dan selebihnya dijadikan sebagai kumpulan kawalan. Hasil kajian menunjukkan bahawa gred keputusan semester pelajar bersama rakan mentor telah meningkatkan secara signifikan berbanding pelajar dalam kumpulan kawalan.

Namun begitu, bagi gred keputusan trimester, dapatan kajian membuktikan bahawa tidak terdapat perbezaan yang signifikan antara Kumpulan Rawatan MRM Individu dengan Kumpulan Rawatan MRM Kelompok. Hal ini bermakna bahawa intervensi MRM berkesan bagi membantu pelajar yang rendah pencapaian akademik berdasarkan kedua-dua kaedah yang digunakan, iaitu melalui intervensi MRM yang diberikan secara individu mahupun secara kelompok terhadap gred keputusan trimester. Ini disokong oleh kajian oleh Mayer, Miron dan Aviram (2001), mendapati bahawa penggunaan teknik pembelajaran secara berkumpulan, telah mendorong pelajar membentuk sifat-sifat psikososial yang positif dan menambah baik pencapaian kursus yang diambil pada semester semasa. Tambahan pula, program pementoran secara sukarela telah dilihat sebagai satu cara promosi untuk pencapaian akademik dalam kalangan para remaja (Levine & Nidiffer, 1996; Dondero, 1997; Reglin, 1998). Penilaian terhadap program pementoran akademik secara sukarela juga telah menyediakan bukti yang mempengaruhi hasil perkembangan remaja yang positif, termasuklah peningkatan dalam pencapaian akademik (McPartland & Nettles, 1991).

Kesimpulannya, intervensi Modul Rakan Mentor dapat membantu subjek pelajar rendah pencapaian akademik bagi meningkatkan gred keputusan trimester. Lantaran itu, intervensi Modul Rakan Mentor ini boleh dimanfaatkan dengan memperluas kajian di universiti tempatan lain dan lebih banyak rakan mentor dilibatkan agar generalisasi diperoleh dan rumusan dapat dikemukakan dengan lebih berkesan lagi.

RUJUKAN

- Anderson E. M. & Shannon A. L. (1988). Toward a conceptualization of mentoring. *Journal Teacher Education*: 39(1):38-42
- Du Preez, R., Steenkamp, L. P., & Baard, R. S. (2013). An investigation into a peer module mentoring programme in economic and management sciences. *International and Business & Economic Research Journal*, 12, 1225-1238.
- DuBois, D. L. & Karcher, M. J. (2005). *Handbook of Youth Mentoring*. Sage Publication, Inc. California, USA.
- Dondero, G. M. (1997). Mentors: Beacons of hope. *Adolescence*, 32, 881-886.
- Hall, R. & Jaugietis, Z. (2011). Developing Peer Mentoring through Evaluation. *Innovation High Education*, 36:41-52.
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. New Jersey: Prentice Hall Inc, Eaglewood Cliffs.
- Levine, A., Niddiffer, J. (1996). *Beating the odds: How the poor get to college*. San Francisco: Jossey-Bass.
- McPartland J. M., Nettles, S. M. (1991). Using community adults as advocates or mentors for at-risk middle schoolstudents: A two year evaluation of project RAISE. *American Jurnal of Education*, 99, 568-586.
- Reglin, G. (1998). *Mentoring students at risk: An underutilized alternative education strategy for K-12 teachers*. Springfield IL: Charles C. Thomas.
- Rhodes, J.E., Spencer, R., Keller, T. E., Liang, B., Noam, G. (2006). A model for the influence of mentoring relationships on youth development. *Journal of Community Psychology*, vol 34, no. 6, 691-707.
- Rodger, S., & Tremblay, P. F. (2003). The Effects of a Peer Mentoring Program on Academic Success among First Year University Students. *Canadian Journal of Higher Education*, 33(3), p1-17.
- Rogers, C. (1959). A theory of therapy, personality and interpersonal relationship as developed in the client-centered framework. In Koch, S. (Ed.). *Psychology: A study of a science*. Vol. III. Formulations of the person and the social context. New York: McGraw Hill.

Selwa, Linda M. (2003). Lessons in mentoring. Department of Neurology, University of Michigan, Ann Arbor, MI 48109, USA. Academic Press. www.sciencedirect.com.

Young, A. M., and Perrewe, P. L. (2000). The exchange relationship between mentors and proteges: The development of a framework. *Human Resource Management*, 10 (2), 177-209.